

Postanowienie z dnia 22 września 2006 r.

III SW 24/06

Postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej w przedmiocie wezwania do usunięcia wad zaświadczenia o utworzeniu komitetu wyborczego (art. 64h ust. 2 i 3 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw, jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 ze zm.) nie podlega zaskarżeniu do Sądu Najwyższego.

Przewodniczący SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk, Józef Iwulski, Jerzy Kwaśniewski, Zbigniew Myszka, Herbert Szurgacz, Małgorzata Wrębiakowska-Marzec.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 22 września 2006 r. sprawy ze skargi Komitetu Wyborczego Samoobrona Narodu Polskiego na uchwałę Państwowej Komisji Wyborczej w przedmiocie odmowy przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu Komitetu Wyborczego Samoobrona Narodu Polskiego,

o d r z u c i ł skargę.

U z a s a d n i e

Komitet Wyborczy Samoobrony Narodu Polskiego, w którego imieniu działali przewodniczący i pełnomocnik, 20 września 2006 r. wniósł do Sądu Najwyższego skargę (datowaną 19 września 2006 r.) „na postanowienie PKW o odmowie przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego Samoobrony Narodu Polskiego”. Ze skargi oraz ze złożonej wraz z nią kopii uchwały Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 18 września 2006 r. wynika, że przedmiotem zaskarżonej uchwały jest wezwanie pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego pod nazwą Komitet Wyborczy Samoobrona Narodu Polskiego do usunięcia wady zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego polegającej na niedołączeniu do zawiadomienia zgody organu statutowego innej partii politycznej albowiem część nazwy partii Samoobrona Narodu Polskiego nie odróżnia się wyraźnie od części nazwy utożsamianej z partią Samo-

obrona Rzeczypospolitej Polskiej, która pierwsza uzyskała wpis do ewidencji partii politycznych.

Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o odrzucenie skargi i podała, że odmowa przyjęcia zawiadomienia o utworzeniu komitetu wyborczego nastąpiła dopiero uchwałą z dnia 21 września 2006 r.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zgodnie z art. 64h ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 1998 r. - Ordynacja wyborcza do rad gmin, rad powiatów i sejmików województw (jednolity tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1547 ze zm.) , jeżeli zawiadomienie o utworzeniu komitetu wyborczego ma wady, Państwowa Komisja Wyborcza w terminie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia, wzywa pełnomocnika wyborczego komitetu wyborczego do ich usunięcia w terminie 3 dni. W przypadku nieusunięcia wad w terminie Państwowa Komisja Wyborcza odmawia przyjęcia zawiadomienia. Natomiast w myśl następnego ustępu tego artykułu (art. 64h ust.3) pełnomocnikowi wyborczemu służy prawo wniesienia skargi do Sądu Najwyższego na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej o odmowie przyjęcia zawiadomienia.

Z przepisów tych jednoznacznie wynika, że zaskarżalne jest tylko postanowienie (wydane w formie uchwały), którego przedmiotem jest odmowa przyjęcia zawiadomienia. Nie podlega zaskarżeniu w drodze skargi postanowienie w sprawie wezwania do usunięcia wad zawiadomienia. Rozpoznaniu podlegają tylko środki prawne przewidziane prawem i w przypadkach (w odniesieniu) aktów w prawie wymienionych. Nie można też przyjąć, że dopuszczalna jest skarga wniesiona przed wydaniem skarżonego postanowienia, niejako antycypująca je.

Z tych względów skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

=====